

mu – e név bizonyára nem mindenkinek jelent valamit. Biztos vannak társaink, akiknek talán semmit nem jelent, hacsak nem a párosujjú kérődző emlős állat hangja morajlik föl hallójáratukban, ha meghallják. A fociért rajongók a világ egyik leggazdagabb klubjára, a M.U. – ra asszociálnak, talán csak az öregebbje ismeri e kifejezés általunk használt jelentését.

Nagy József

UTOLSÓ TÁJKÉP

Új évadunk első mozgásszínházi bemutatója egy legendás alkotó, Nagy József legfrissebb produkciója, az **Utolsó tájkép**. A Vladimir Tarasov ütőhangszeres zenéjére készült, a szerző előadta szóló igazi primőr, hiszen bemutatójára 2005. július 11-én, Avignonban került sor. Az alkotást színházunk a Budapesti Francia Intézettel együttműködésben mutatja be. Nagy József aktuális alkotói korszakát letisztultság, kevés díszlet és kellék jellemzi, munkáiban a lét kérdései egyre plasztikusabban jelennek meg.

Az Utolsó tájkép, a Nagy-darabokra jellemző zenei dramaturgiát egy újabb dimenzióba emeli: a díszletek és kellékek mikrofonokkal kihangosítottak, ezért a táncos valamennyi mozdulatát közvetlenül is hangzó neszekkel, zajokkal jelzik és kísérik, így a darabban valójában két ütőhangszeres vesz részt. A minden mozdulattal erősödő, gazdagodó hangzásvilág az édeni Aranykor utolsó tájképének paradicsomi világát próbálja megidézni.

"Egy olyan darabot, legalább egy darabot szeretnék megcsinálni, amiben egy-két motívummal is be tudnám érni, és mindent sikerülne elmondanom a lehető legkevesebb képpel, mankóval. Ahogy Dante az Isteni színjátékot indítja: az életem fele útján vagyok és a másik felét most már az ittlétből szeretném felépíteni. Lehetek lokálpatrióta, mert a vidék is, ez a város is az univerzum része. Tehát egyúttal lokális és egyúttal univerzális. Arra kell vigyáznom, hogy ez a két minőség egyensúlyban maradjon." (Nagy József)

A MU egy elsüllyedt, prehisztorikus sziget neve, amely egyben egy kulturális időszakot jelöl. Azt az érá, melyben az ember tudata, tudása azonos volt azzal a világgal, melyben élt... archaikus, szakrális jelene azonos volt saját jelenlétével, saját idejében mindig ott, nem másutt tartózkodott; ez az idő a hagyomány, a monumentális alkotások kora volt.

Nagy Andrea

„Zeneszerzővel közvetlenül dolgozni, az általa írt partitúrához közösen létrehozni a mozgás partitúráját, olyan feladat, ami már régóta motoszkál bennem. Az igazi kihívás az alapszituáció: hanghordozónak lenni. Hangszer leszek. A testemet szó szerint úgy kell tekintenem, mint egy hangszert. A darab egy kétszólamú, látható zene. Duett ének-beszéd és testhangokra. Hogyan lehet testre szerelt mikroportokkal táncolni? Mit engednek a készülékek? Mit engednek a hanghullámok?”

Nagy Andrea Maróti Emese zeneszerzővel állt párba, hogy előadást hozzon létre a MU kortárs zeneszerző és koreográfus estjére. A két művész korábban még sosem működött együtt. E koreográfiában nincs előre felvett hang, nincs aláfestő zene. Csak a két szereplő jelenléte teremti a hangélményt. A táncos-koreográfus decemberben mutatja be Mágneses mező című produkcióját, mely folytatása legutóbbi munkájának. E műben fogalmazza meg, táncosként egy különös kettősség – mint két mágneses pólus – foglalkoztatja: „Az egyik az érzelmi állapotok kifejezése, amit a táncszínház alkalmaz kikerülhetetlenül, a másik a tiszta tánc. Amikor nem gondolok, élek át semmit, egyszerűen hagyom a testemet mozdulni: menjen, amerre akar. Játsszom a vonalakkal, a formákkal, a ritmussal.”

Tizenegyedik éve ebben a hitben ringatjuk magunkat, idealistaként, örökösen konszenzusra törekedve hívunk színészeket, táncosokat, zenészeket, rendezőket, koreográfusokat, társulatokat színpadunk száz négyzetméteres terébe,

Árva György

Én a minőségi provokáció híve vagyok, a zenében is! Itthon a biznissz-zene uralkodik, amely nem engedi erősödni a klubéletet, aminek megteremtésére – mi, a MU – intenzíven törekszünk. Számos alkalommal tettünk kísérletet arra, hogy színházunkba csábítsunk olyan hazai és külföldi művészeket, akik színvonalasan, autentikus módon gondolkodnak a zenéről, és annak olyan formáit kutatják, melyek egy eleven létező, ám hazánkban alig ismert kultúrkör részei. Najmányi Lászlóval és Palotai Zsolttal közös estünk is e szándékhoz illeszkedik. Estünk igazi alternatívát kínál, választási kísérletet tesz egy zenei programok tekintetében is progresszív helyszínen. A MU Művészeti Tanácsának tagjaként azt remélem, és várom el, hogy az előttünk álló, számos változást hozó évad végére a MU profilja, iránya „kortárs-independent” zenei szempontból is látványosan fog tisztulni.

Mi történik akkor, ha létrehozott öltözékeim inspirálják a színpadi létezést és nem fordítva? Mindazt, amit vizuálisan nem tudok a hivatalos színházi világban kipróbálni, egy új, egységes egésszé állítom össze. Elszakadni a hagyományos test-textil viszonytól – ez az elsődleges célom, munkáim maszkok – a testen. A „ruhákat” már készítésük közben szituációkban, karakterekben gondolkodva készítem, egyszóval színházi helyzetbe helyezve.

A formákat igyekszem nem csak vizuálisan, de tartalmilag is attraktívvá tenni – az pedig, hogy színházcsináló partnereim mit tudnak kezdeni kész munkáimmal, rendkívül izgat és inspirál. Rendezőt, koreográfust egyaránt bevonok előadásaimba: előző „TESTSZÖVET” című estemen Keszég László rendező – akivel jelmeztervezőként rendszeresen dolgozom a strukturális színházi világban is – és Szabó Réka koreográfus voltak alkotótársaim.

A PÁRA-TOK kitalált, egy műfajilag behatárolhatatlan előadástípus, amely a TESTSZÖVET folytatásaként látható a MU Színházban. Jobb híján vizuális színházi előadasként határozható meg, de egy színpadi mű egy jelmeztervező számára kiváltképp és evidensen vizuális élmény. Előadásaim ruhabemutatók, de mégsem csak azok: munkáim viselői átlényegülnek jelmezeikben.

Szűcs Edit

tizenegyedik éve várjuk közönségünket az együtt gondolkodásra, a Lágymányos egyik szegletében álló, egyébként az utcáról szemlélve jellegtelennek látszó épületbe.

Passzázs

A Műhely Alapítvány és a MU Színház szervezésében létrejött Passzázs – kortárs zeneszerző és koreográfusi estek keretében négy produkciót mutatunk be. Célunk, hogy megteremtsük a közös, stabil fórumot, ahol a különböző művészeti ágakat képviselő fiatalok találkozhatnak, együttműködhetnek és megmutatkozhatnak a közönség előtt.

A Passzázzsal precedenst kívánunk teremteni a határátlépésre, a megismerésre, és ablakot nyitni, melyen át belátni a „másik” birodalmába. Az októberi esteken látható műveket felkért zsűri, vagyis Kovalik Balázs zeneszerző, fesztiváligazgató, Lőrinc Katalin koreográfus, pedagógus, Tallér Zsófia zeneszerző, Zsótér Sándor rendező és a Műhely Alapítványt vezető Talló Gergely válogatta. A Passzázsra fellépő alkotók: Maróti Emese, Nagy Andrea, Bolcsó Bálint, Nina Umniakov, Gryllus Samu, Schermann Márta, Bede Péter, Katona Gábor.

Behívó, megtartó, és elengedő színház vagyunk, készen a változásra, a megváltoztathatatlan megváltoztatására. **MU**tatis - **MU**tandis. Alapfilozófiánk szerint makacsul ragaszkodunk a minőséghez.

A színház arculata folyamatosan tisztul...

Ambrus Asma

Arnold Schönberg **Pierrot Lunaire** című, 1912-ben keletkezett alkotásának hazai előadása már önmagában különleges esemény: a ritkán hallható kompozíció a MU Színházban ráadásul rendhagyó, egyedi felfogásban, kiváló, elhivatott művészek összefogásának köszönhetően, és (első ízben) magyarul kerül színre. Az est főszereplője, a vállalkozás motorja, Ambrus Asma színművész a játékteret tervező El Kazovszkij biztatására vágott bele a nagyszabású, a Budapesti Őszi Fesztivál programjába került vállalkozásba. Albert Giraud huszonegy, Schönberg által megzenésített költeményét Térey János ültette át magyarra. A szövegadaptációt Vajda Gergely készítette. A versek zenei alapra helyezetten, de egyfajta ének-beszédként hangzanak el – a kompozíciót élőben szólaltatja meg a felkért zeneművészekből álló kamaraegyüttes, Tihanyi László karnagy vezényletével. A belga Giraud **Ötven bergamói rondó** című versciklusa az előző századfordulón, Párizsban jelent meg, és igen nagy vihart kavart: a költeményfüzért hamarosan németre is lefordították, így találkozott vele a komponista Schönberg. Ambrus Asma, aki huzamosabb ideig a Kecskeméti Katona József Színház színművésze volt, majd szabadúszó lett, több éves visszavonulását követően, e produkcióval tér vissza a színházi életbe. „A Pierrot Lunaire impresszionista festményhez hasonlít: a megzenésített versfüzér látomások, hangulatok, állapotok izgalmas, gazdag, színpompás kollázsa.”

...társulatunk, repertoárunk
szóhadományos értelmében
nincsen, de van már számos,
emblemikus arcunk,
folyamatosan itt dolgozó
művészeink,

Mándy Idikó

Haláliszony-életiszony: egyik
következik a másikkól. Eleinte felnőtt,
aztán meghalni nem akarunk. Egy darabig
attól rettegünk, hogy mi vár ránk
a világban, aztán attól, hogy hogyan kell
távoznunk belőle. Elérünk életünk biológiai
feléhez, mint egy hegycsúcsra és
az addigi élet-szorongás helyét
az elmúlástól való félelem foglalja el.
Mindebben persze rengeteg a groteszk
mozzanat, ezért a **Tanatofóbia** sem egy
tisztán komor előadás: nem hiányzik
belőle a tragikomikum – itt gondoljunk
csak arra, hogy milyen sokan képtelenek
megöregedni. Ebben a darabban a saját,
személyes félelmeimet próbálom megje-
leníteni, amelyek természetesen
kollektívek: mindannyian eljutunk egy
olyan életszakaszba, amikor szembe kell
néznünk azzal, hogy egyszer vége lesz, és
elgondolkodni azon, lesz-e utána valami?
Örömmel hozom létre ezt az előadást
a MU-ban, mely nekem egyszerre jelenti
a személyes, művészi múltat és a jövőt.

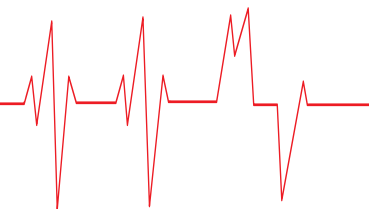

„A kultúra történeti kategória, egyben örökítő anyag, felépítésében olyan, mint a DNS. A kultúra mindaz, ami idáig
megtörtént, és mindaz, amit mindennek alapján létrehozunk. Az input nélküli output privilégiuma már foglalt – egy lehetőség
maradt: az innováció.”
Nyolc évvel ezelőtt hozta létre in Sol című koreográfiáját a TranzDanz vezetője, Kovács Gerzson Péter táncos-koreográfus – az
akkor igazi újdonságnak számító, multimédiás eszközök bevonásával készült darab alaposan átdolgozva, bővítetten, **In Sol - In
Luna** címen lesz látható. Az In Luna zenéjét az In Solhoz hasonlóan Sárly László szerezte – a másfél órás kompozíció egyetlen,
szerves egységet alkot. A zeneszerző és a koreográfus-táncos erős szellemi közösségének alapját a hagyomány és korszerűség
kérdéseire, dilemmáira adott, izgalmasan hasonló válaszaik jelentik. A koreográfus – aki az In Luna - In Solnak, Kántor Kata
partnereként egyik előadója is egyben – új munkájában is törekszik rá, hogy a lehető legkevesebb eszközzel dolgozzon.
KGP előadásait személyes időszámítása csomópontjainak tartja, munkáival az időben való létezés kérdéseire keres választ.
Változás és idő, az identitás, a biológiai és szellemi továbbélés kérdéseit vizsgálja a szerző, kinek meditatív, elmélyült alkotásai
a mai magyar kortárs tánc különös jelentőségű értékei.

Kovács Gerzson Péter

kiknek munkássága hitelesen jeleníti meg szellemiségünket. E kiadvány a színházat
és őket szándékozik közelebb hozni, be- és megmutatni – kicsit rendhagyóbb módon.

Arcuk, tekintetük, szavaik tanúskodnak
a közös gondolkodásról,

Monori Lili Székely B. Miklós

KARAMAZOV NŐVÉREK

Tizenöt év után távozni kényszerült legendás otthonából a Szentkirályi Színházi Műhely. Pincebérletüket lemondták, a házat lebontják. Monori Lili, Székely B. Miklós, és a kisoroszi házijószág-sereglet hasonlíthatatlan színháza és legfrissebb előadása, A **Karamazov nők** nálunk, a MU Színházban talált új hajlékára.

Dosztojevszkij regényrészletei szólnak két Röszkén túli Kanizsáról ajándékba hozott disznófej előtt, és egy kissé romlott csirke körmeinek kipirosítása közben. Nem dönthető el mi realisabb, Dosztojevszkij Karamazovja és mi álomszerűbb a szereplők otthoni, kisoroszi szomszédainál, a mozgáskorlátozott kacsánál és a köznapi létezésnél. A lábatlan, 10 éves Totyi kacska fogalmazza meg emberpartnerei szabadságvágyát: csapkodásai nem a leláncolt Prométheusz: csupán egy bénán is teljes értékű életet élő kacska menekülési próbálkozásai. Két falusi kutya – Masni és Pamacs barátságosan kószál a nézők között a panteista előadásban. Megértően viselkednek a bolond emberekkel. A komor monológok és dialógok között tárgyilagosan „hozzák” a feltétlen szeretetet, gyöngédséget.

„Monori Lili és Laca – Székely B. Miklós előadasmódja erősen zavarba ejtő: hitelesen őszinte gyónásaikról előbb-utóbb kiderül, hogy szó szerinti idézetek elmormolásai, családi jelenetek kölcsönszövegei. A mellékesen, tréfának odavetett litániák, pedig szabatos életrajzi adalékok. Mivel nem színészesen nyomatékositanak, nem figyelmeztetnek a poénra, vagy a poézisre, nem úgy beszélnek, ahogy színésznép a színpadon, hanem közölnek egymással, mint ember az emberrel: nagyon figyelni kell, mikor nyilatkoznak meg előttünk, és mikor járatják nézőikkel a bolondját.” (Molnár Gál Péter)

Ladjánszki Márta

Az ArtsLink New York-i ösztöndíját elnyert Ladjánszki Márta októberben, még utazása előtt játssza ismét a MU-ban, bemutatója helyszínén a **a mi madre** című, egész estés művét. A táncjáték újszerű formai kísérlet – hiszen a táncos-koreográfus korábban csak rövid lélegzetű szólókkal jelentkezett – melyet a légymányosi színház fogadott be. Az a mi madre bemutatója óta több külhoni vendégszereplésen, legutóbb Helsinkiben volt látható. Az Egyesült Államokba ugyancsak e munkáját viszi magával Ladjánszki Márta, aki saját bevallása szerint pályája kísérletező szakaszában jár: egy expresszivitásra törekvő korszaka tart, eszközei folyamatosan változnak – napjainkra a klasszikus értelemben vett tánchoz közelít vissza. A különleges, mellbevágóan újszerű testszemlélettel-testábrázolással jelentkező, fiatal művész markáns munkáival hívta fel magára a figyelmet: a test, a hús szépsége és gyötrelmessége, a szellemi és fizikai lény drámai küzdelme és átváltozásai voltak korábbi, nagy figyelmet ébresztő, meditatív munkáinak tárgyai. Mostanában a test térben való mozgása foglalkoztatja. Vallomásos hangvételű alkotása is e pályaszakaszt reprezentálja, melyhez két korábbi munkája, az egyaránt a Trafóban bemutatott **Ladies first!** és **Pallos** című koreográfiája is sorolható.

amit ők, mi, e ház lakói együtt alakítunk – a művészet – és szabadságfelfogásról,

Goda Gábor

„Engem általában nem a produktum érdekel az előadásaimban: célom egy olyan viszony felépítése a nézőtér és színpad között, amely szakrális, ünnepi, színházi szituáció létrejöttét eredményezi. A színjátszás archaikus, komplex megközelítése vonz, ezért is szerepelnek a társulat tagjai »alkotó-előadóként« színlapjainkon.”

A következő évadban tovább játssza a MU Színházban nagysikerű előadását az Artus Színház. A Trafóban bemutatott Osiris tudósítások még nem volt kész, amikor áthoztuk ide: a MU intimebb, közönség-közei játéktere sokat segített a munka kiteljesedésében: ez a darab számomra végül itt született meg – mondja Goda Gábor rendező-koreográfus, a társulat vezetője. Az önálló otthonnal rendelkező társulat a téli hónapokban a MU-ban játszik: nem csupán földrajzi, de erős eszmei kötődés is szövődött a két szomszédos műhely között. A kézműves alapossággal és gondossággal készülő Artus-előadásokban megannyi művészeti ág fonódik és fog össze egy bűvös, műfajilag izgalmasan nehezen meghatározható alkotás felépítése céljából, melynek alapját a nézőkkel kialakított, árnyalt viszony jelenti.

Az Osiris tudósítások különleges jelentőségét az adja, hogy e munkában forrott, kovácsolódott össze az a csapat, amely a mai Artus műhelyét képezi. Az előadásnak önálló, specifikus története van: folyamatosan alakul, akárcsak játékosainak, vagy nézőinek élete.

a nyelvről, a mozgásról, a színekről, a térről és időről, mely évről évre mind több nézőt vonz színházunkba.

Az elmúlt évadban több mint 400 táncos, színész, rendező, koreográfus, zenész, díszlet – és jelmeztervező, filmes, fotós, technikus, színházi szakember vett részt a Mu munkájában;

Szabó Réka

„A MU ma az egyetlen hely Magyarországon, ahol a fiatal, feltörekvő kortárs tánc művészei számára igazi, fesztelen megmutatkozási lehetőség kínálkozik. E szabadság sokkal őszintébb, személyesebb és merészebb munkák létrehozására sarkall. Emellett a színház folyamatosan emeli a befogadott előadások színvonalát: a megalakult művészeti tanács tudatosan igyekszik formálni a ház arculatát. Ebben a színházban művészként és nézőként egyformán jól tudod érezni magad.”

Szabó Réka új évadunkban két, nagysikerű, korábbi munkáját, az élőbeszéd és tánc elegyítésével kísérletező **Véletlent** és a **Karcot** játssza tovább (mindkettőt októberben), majd novemberben bemutatóval jelentkezik, melynek címe: **Buddhá szomorú**. Az új, Lázár Ervin novelláiból készülő előadás a Karc mellett egy másik, korábbi koreográfia, a **Kiválasztott** nyomvonalát követi. Vizuális, drámaiság, humor és varázslat – sorolja az összetevőket.

„Két év óta valami olyanra törekszem, amitől korábban idegenkedtem: társulatot létrehozni magam körül – táncosokkal, színészekkel, zenészekkel, szcenikusokkal, akikkel a fő célom a hosszú távú közös munka, mert egy valódi, folyamatos mozgásban lévő műhelyben akarok dolgozni.”

talán általuk lehet a legpontosabban definiálni a színházat;

MU Terminál

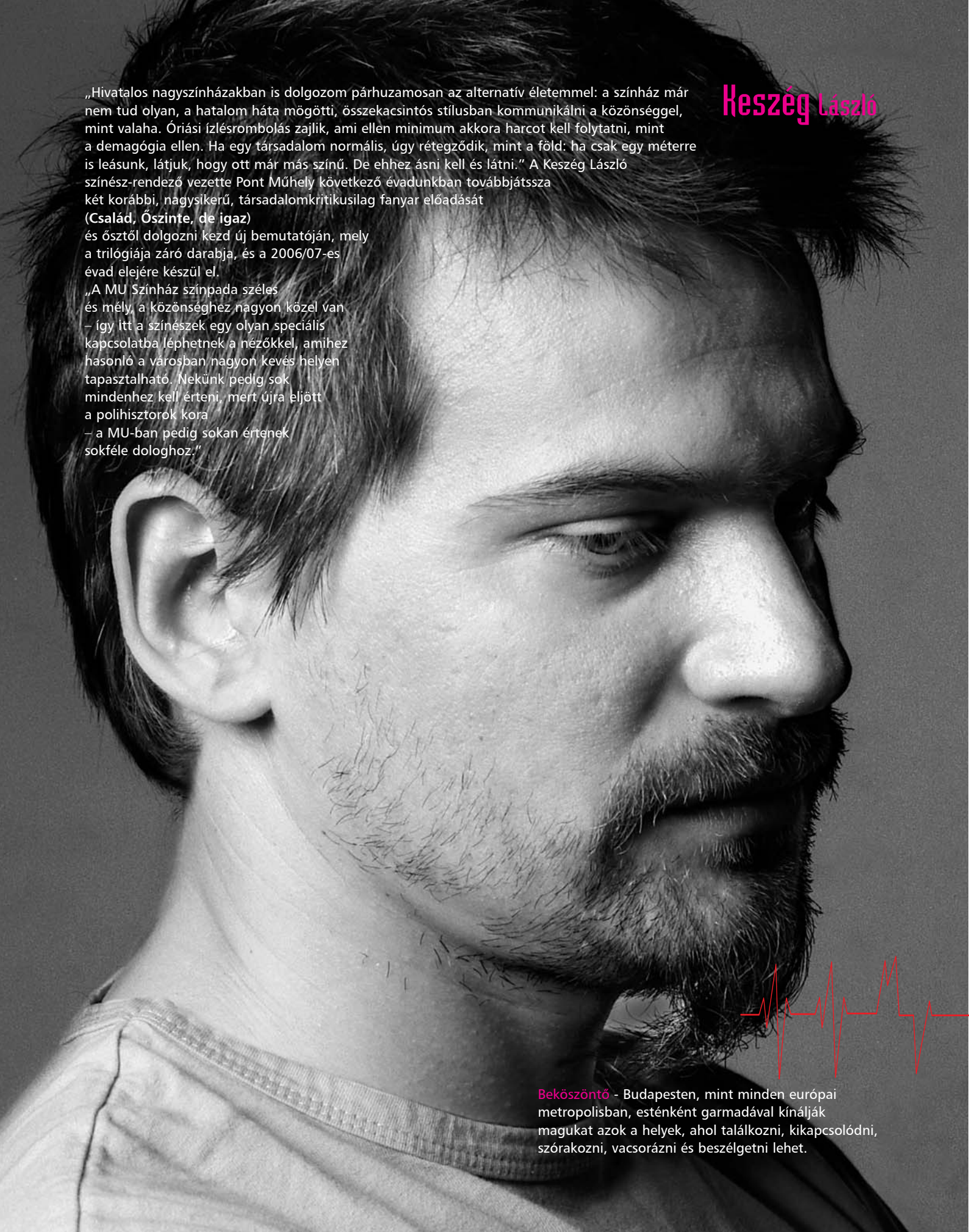
Öt fiatal, a szakmai életbe frissen kilépett, kiválasztott táncos-ígérettel kezdi meg működését a MU Színház által befogadott műhely. Virág Melinda, Szöllőskey Dóra, Sebestyén Tímea, Hargitai Mariann és Harka Máté – Pécssett és Pesten végzett fiatalok a **Fejes Ádám** és **Juhász Kata** nevével fémjelzett, évente új tagokat pályájukon elindítani szándékozó formáció tagjai. A komoly nemzetközi, szakmai tapasztalatokkal rendelkező vezetők célja, hogy a szakoktatásból kikerülő fiatalokat helyzetbe hozza: ezt pedig a MU Terminál ötletgazdái művészi munkával és oktatással párhuzamosan tervezik. A fiatal táncosok továbbképzésük mellett felkért koreográfusok változatos körének munkáiban mutatkozhatnak meg, egy éves védettséggben, társulati munkát modellező környezetben élhetik meg a közeget, melyre vágnak. Csapatmunkát végeznek, miközben egymástól eltérő alkotói munkával, felfogással ismerkedhetnek meg, a hazai tánc jeleseinek munkamódszereivel ismerkedhetnek, csak számukra tartott, rendszeres kurzusaikon vehetnek részt, és előadásaikban táncolhatnak. A MU Terminál ugyanis évente változó gárdájához különböző művészeket hív – ez egyfajta mélyvíz, mely nem csak a fiatal táncosoknak, de a meghívottaknak is életszerű tapasztalatszerzés lehetőségét, a későbbi munkakapcsolat esélyét nyújtja. Az első Terminál-est felkért koreográfusa Hámor József és Juhos István Puttó – kiket a csoport vezetői jeles alkotóknak és remek tanároknak tartanak, így tökéletesen alkalmasak a nyitányra. A minimális díszletben bemutatandó, a táncra magára koncentráló koreográfiák egyazon est során, novemberben lesznek láthatók. A folytatás a következő év tavaszán várható.

Umniakov Nina

A fiatal táncos-koreográfus alkotásában öt pályatársa, Nagy Csilla, Réti Anna, Kopeczny Kata, Zambrzicki Ádám és Szász Dániel lép színpadra a Passzázs est keretében. „Partnerük” öt hangfal, melyek szó szerint játszanak az előadásban. Umniakov Nina zeneszerző-párja a jelenleg Bécsben tanuló Bolcsó Bálint. A húszperces előadás nézői a játékosokkal közös térbe léphetnek be: az előadás hang-installációként kezdődik, a publikum szabadon bejárhatja a színpadot, odaléphet a különböző zenét sugárzó hangfalakhoz, megközelítheti a táncosokat. A happening fokozatosan „csap át” előadásba. Umniakov Ninát a hétköznapi mozgólatai, a táncművészekkel első ízben dolgozó Bolcsó Bálintot a hétköznapi hangjai foglalkoztatják. A két fiatal művész a megszokottat, a jól ismertet alakítja, szerkeszti, hogy a gesztusokból tánc, a zörejekből (elektroakusztikus) zene szülessen – két párhuzamos síkon, azonos felfogásban. A következő lépés a kölcsönhatás, a játékos kapcsolat megteremtése: ekkor a mozdulat és a hang kommunikálni kezd, viszonyra lép egymással.

a MU Színház ennek a több mint négyszáz embernek a munkája, gondolata, vágya, szeretete. Ezúttal az új, 2005/2006-os évad első felében produkciókkal jelentkező alkotókat ajánljuk figyelmükbe.

Keszég László

„Hivatalos nagyszínházakban is dolgozom párhuzamosan az alternatív életemmel: a színház már nem tud olyan, a hatalom háta mögötti, összekacsintós stílusban kommunikálni a közönséggel, mint valaha. Óriási ízlésrömbölés zajlik, ami ellen minimum akkora harcot kell folytatni, mint a demagógia ellen. Ha egy társadalom normális, úgy rétegződik, mint a föld: ha csak egy méterre is leásunk, látjuk, hogy ott már más színű. De ehhez ásni kell és látni.” A Keszég László színész-rendező vezette Pont Műhely következő évadunkban továbbjátssza két korábbi, nagysikerű, társadalomkritikusilag fanyar előadását (*Család, Őszinte, de igaz*) és ősztől dolgozni kezd új bemutatóján, mely a trilógiája záró darabja, és a 2006/07-es évad elejére készül el.
„A MU Színház színpada széles és mély, a közönséghez nagyon közel van – így itt a színészek egy olyan speciális kapcsolatba léphetnek a nézőkkel, amihez hasonló a városban nagyon kevés helyen tapasztalható. Nekünk pedig sok mindenhez kell érteni, mert újra eljött a polihisztorok kora – a MU-ban pedig sokan értenek sokféle dologhoz.”

Beköszöntő - Budapesten, mint minden európai metropolisban, esténként garmadával kínálják magukat azok a helyek, ahol találkozni, kapcsolódni, szórakozni, vacsorázni és beszélgetni lehet.

Sétálóutcák és galériák, apró pinceszínházak és hatalmas koncerttermek, kávéházak és mozik, csillogó fényekben úszó zenepaloták és lerobbant klubok egyaránt arra csábítanak, hogy töltsd náluk a szabadidődet.

Délvidéki művészportrék

Tolnai Ottó irodalmár, **Urbán András** rendező és **Bicskei István** színművész mozgóképes portréja egy száz perces film-triptychonban, Fejős Csilla szerkesztő-rendező és Iván Attila operatőr-vágó alkotásában. A **Tűszúrások** a neves vajdasági irodalmár költészetére támaszkodva kalauzol el bennünket azokra a vidékekre, bácskai tájakra, városokba, melyek Tolnai Ottó életútját meghatározták.

A kortárs magyar irodalom egyik legeredetibb alkotója rendhagyó kalauzként azokra a helyekre vezet el, hol művei gyökereznek: Ó-Kanizsára, Újvidékre, Szabadkára, Palicsra és otthonába, a Homokvárba. **Mozdulatok** – lírai portréfilm Urbán Andrásról a délvidéki fiatal rendezőről. Az érzékeny, Nagy József mellett a legnagyobb tudású, kortárs, délvidéki színházi ember, az AIOWA alapítója, a Woyzeck, a Hamlet rendezője. Szélsőséges, bátor, kaland- és alternatívakereső alkotásaival a nehezebb utat választotta, mellőzve a biztonságos kommerszet. A filmben betekintést nyerhetünk munkamódszerébe és művészi látásmódjába.

Bicskei István színművészt, a világhírű, Nagy József vezette, franciaországi Jel színház tagját mutatja be a **Szivárványkígyó** című film. Bicskei az oly sok kiváló művészembert termő magyarkanizsai térség szülötte, aki a címadó kígyót, az évezredes Rainbowsnake-et, ezt a történelem előtti sziklavészetet Ausztráliában pillantotta meg. Bicskei kígyója a kanizsai szikes, a Járás valamely repedéséből indult el a világba, körbejárva azt, hogy lassan visszatérjen kiindulópontjára.

Ladányi Andrea

Hosszú idő után ismét szólót készített állandó alkotótársának, szellemi partnerének, Ladányi Andreának Yorma Uotinen, a finn táncművészettel kiemelkedő alakja. A nyolc évvel ezelőtt bemutatott **Memory of...** után ismét közös szellemi kalandba bocsátkozik a két alkotó, kiket évtizedes barátság köt össze. A szólót összesen mutatjuk be. Alkotóművészként Ladányi az új évadban tartja az irányt, melyet az **Olyan, mint a Szűz Mária, csak a feje lecsavarható...** című, Kovács Martinának készített szólóval vett: a „jövő színházán” gondolkodva a megszólalás szerepét, helyét vizsgálja a tánc műfaji keretei közt. A táncos-koreográfus úgy véli, a következő évtized a különböző előadóművészeti műfajok fokozódó közeledését hozza, e folyamatban pedig a táncszínház vezető szerephez jut. A MU-ban összesen látható estjeit e feltételezés járja át. Új koreográfiájában három színész (Czukur Balázs, Kovács Martina és Miklós Marcell) és három táncos (Kozmér Alexandra, Bánki Zsolt és a szerző) látható. Az előadás voltaképp egyetlen dologról beszél: arról a kizárólagos helyzetről, amelyben napjainkra képesek vagyunk a másikkal való teljes azonosulásra – ez a szexualitás. A vágyak tartják össze az emberi közösségeket – véli Ladányi Andrea – napjainkra minden más szituáció, érzelmi állapot magányt feltételez.

Olyan HELY azonban – igen, csupa nagybetűvel! –, ahol a kortárs művészetek majd’ mindegyike rendszeresen látható, ahol egymást váltják a táncos, a színházi és zenei események, a fotó- és képzőművészeti kiállítások, filmvetítések és avantgárd ruhabemutatók, nos, ma már ilyen HELY is akad a városban.

Ami „Pestnek” a Trafó, az „Budának” a MU Színház, s e két kortárs művészeti központ minden budapesti számára fontos HELY, hiszen míg az előzőben főként a nemzetközi kortárs irányzatokból kapunk évről-évre ízelítőt, a MU Színházban zömmel a hazai művészek kísérleti munkái adják az évad gerincét.

la dance department

A Színház- és Filmművészeti Egyetem mozgás-tanszékét vezető, ott egyedülálló metodikát kidolgozó táncos-pedagógus növendékeinek készített, két, egyaránt zajos sikert arató előadása ugyancsak látható lesz a MU-ban. A most negyedéves színészhallgatók tavaly a rendszert bravúrosan bemutató 44 feet, idén az önálló alkotómunkát előtérbe helyező (egy archaikus, sosem volt közösséget ábrázoló) Tuttugu og tvier című produkcióval jelentkeztek. A két produkció most egy est programjában látható.

Pályakezdő és már befutott koreográfusok, képzőművészek, zenészek és rendezők jelentkeznek a most induló új szezonban is olyan ősbemutatókkal, amelyeket sehol másutt nem láthat a közönség, hiszen a MU Színháznak „saját”, sokféle irányzatból válogatott művészcsapata van. Az elmúlt évek alatt ugyanis kialakult a kortárs művészeknek egy olyan jól körülhatárolható köre – Kovács Gerzson Pétertől Gergye Krisztiánon át Szabó Rékáig,

Gergye Krisztián

2005-ben új programsorozatot indítunk, amely egy-egy meghívott alkotó eddigi munkásságának összegzését kívánja felmutatni. A **PORTRÉ** című, egy hetes, összefüggő előadássorozat első meghívottja Gergye Krisztián.

„Az összművészeti est-széria nem akar művet létrehozni, résztvevői viszont remekművek megvalósulási lehetőségeit firtatják.

Az egy hét társprogramjainak összessége azonban mégis Művet teremt, egyszerűt és megismételhetlent. Az alulfinanszírozottság megteremtette a „szívességi színház” műfaját, melyben az előadóművészek, alkotók, színpadi lények és társművészek a lelki kötődések és baráti viszonyok mentségén, kihasznált helyzetben tudnak csak működni. Problémáink felelegetésével, megmutatásával nem sajnálkozást akarunk kierőszakolni, ez pusztán helyzetjelentés arról, miként működik Magyarországon a „művészet-gyártás” Gergye Krisztiánnak nincs saját társulata – a jávai hagyományos tánc irányából a kortársi világba lépett, fiatal alkotó azonban évek óta tehetséges művésztársak meghatározott körével hozza létre produkcióit. Ez az alkotótársi-baráti szövetség a GK - Impersonators / Not just DANCE Company elnevezésű formáció, mely őszi estsorozatunkban mutatkozik be. Változatos programjukban fotó- és plakátkiállítástól koreográfiai montázsig, installációig számos különleges mozaikszem található.

TEMPS d'IMAGES

Az Európai Bizottság „CULTURE 2000”, az európai kultúrát támogató programjának keretében 2002-ben született meg a gondolat, hogy egy 3 éven átnyúló, minden év őszén megtartott nemzetközi fesztiválsorozaton mutassák be a legfrissebb, a színpadi és mozgóképes műfajok ötvözésével megalkotott kortárs munkák legjavát.

Ladjánszki Mártáig és Ladányi Andreáig, Árvai Györgytől Dresch Mihályig, a Pont Műhelytől az OFF Táncszínházig –, akik kimondottan erre a játszóhelyre tervezik előadásaikat, mert megtapasztalták, hogy itt értő és visszajáró közönségre találnak. Egy állandó társulattal és sztárokkal nem rendelkező, inkább sokféle értéket befogadó színház ugyanis csak akkor lehet a művészet valódi HELYE, ha oda a művész és a közönség egyaránt visszajár. Találkozunk hát – művek, társulatok, alkotók és nézők – minél többször az új évadban is a MU Színházban! (Fuchs Livia)

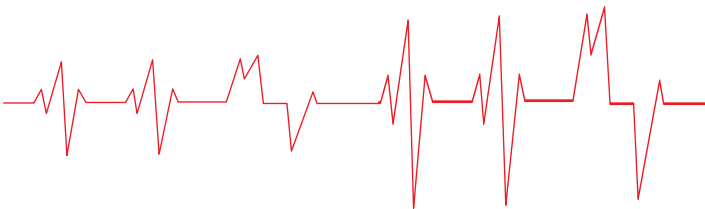

- ▶ szept. 9. 23h **Újbuda Jazz Fesztivál** – Szalóki Ágnes lemezbemutató koncertje
- ▶ szept. 10. 20h **Újbuda Jazz Fesztivál** – Éri Jenő „dobképek” című kiállítása
közreműködik: **Geröly Tamás** ütőhangszerek
- ▶ szept. 11. 20h **Újbuda Jazz Fesztivál** – A Francia intézet és a MU Színház bemutatja:
Nagy József (Szkipe) – **Vladimir Tarasov**: Utolsó tájkép - **magyarországi bemutató**
- ▶ szept. 11. 21:30h **Vladimir Tarasov** – **Dresch Mihály** közös improvizációja
- ▶ szept. 12. 20h A Francia intézet és a MU Színház bemutatja:
Nagy József (Szkipe) – **Vladimir Tarasov**: Utolsó tájkép
- ▶ szept. 14. 19:30h **Töttös Kata festőművész** kiállításának megnyitója
- ▶ szept. 16., 17. és 28., 29. 20h **TranzDanz**: In Sol - In Luna - **Bemutató**
- ▶ szept. 18. 20h **la dance department** – **Színművészeti Egyetem**: 44 feet – Tuttugu og tvier
- ▶ szept. 22., 23. 20h **Mándy Ildikó Társulata (MIT)**: Tanatofóbia - Haláliszony - **Bemutató**
- ▶ szept. 24. 20h **BassCulture** - Árvai György, DJ NoMore, DJ Palotai
- ▶ szept. 25. 11h **Varázsnap** - Ciróka Bábszínház: Kököjszi és Bobojsza (bábjáték)
- ▶ szept. 30. és október 1. **Táncplatform a németországi magyar évhez** (egész napos rendezvény)

- ▶ okt. 2. 11h **Varázsnap**
- ▶ okt. 4. 19h **Bukta Imre** képzőművész kiállítása
- ▶ okt. 4., 5. 20h **Ladjánszki Márta**: a mi madre
- ▶ okt. 7., 8., 9., és 21. 20h **la dance company**: Ladányi Andrea két új darabja - **Bemutató**
- ▶ okt. 10., 11., 12. 20h **Pont Műhely**: Őszinte, de igaz
- ▶ okt. 15., 16. 20h **BÖF** – **Műhely Alapítvány** – **MU**: Passzázs - **Bemutató**
- ▶ okt. 19. 20h **BÖF** – **MU**: *Schönberg* – *Giraud*: Pierrot Lunaire - **Bemutató**
- ▶ okt. 20. 20h **Schönberg** – **Giraud**: Pierrot Lunaire
- ▶ okt. 22. 20h **Szabó Réka**: Véletlen
- ▶ okt. 23. 11h **Varázsnap**
- ▶ okt. 25., 26. 20h **Szabó Réka**: Karc
- ▶ okt. 28., 29. 20h **Szűcs Edit**: Pára-tok - **Bemutató**
- ▶ okt. 30. 20h **la dance department** – **Színművészeti Egyetem**: 44 feet –Tuttugu og tvier
- ▶ okt. 31. 20h **Gergye Krisztián**: Portré

- ▶ nov. 1., 2., 3., 4., 5., 6. 20h **Gergye Krisztián**: Portré
- ▶ nov. 10. 19h **Képzőművészeti Egyetem** kollektív kiállítás megnyitója
- ▶ nov. 10., 20. 19h **Monori Lili** - **Székely B. Miklós**: Karamazov Nővérek - Stúdiószínpad
- ▶ nov. 11., 12. 20h **MU Terminál** – két új koreográfia - **Bemutató**
- ▶ nov. 13. **XI. Kerületi Próza-, és Versmondó Verseny**
- ▶ nov. 17., 18., 19. 20h **Szabó Réka**: Buddha szomorú – **Bemutató**
- ▶ nov. 20. 11h **Varázsnap**
- ▶ nov. 21., 22., 23. 20h **Trafó** – **MU**: Temps d’images
- ▶ nov. 25., 26., 27. 20h **Artus**: Osiris Tudósítások
- ▶ nov. 28. 20h **Délvidéki Művészportrék**: Tolnai, Bicskei, Urbán
- ▶ nov. 30. 19:30h **El Kazovszkij** festőművész kiállítása

- ▶ dec. 4. 11h **Varázsnap**
- ▶ dec. 4. és 13. 19h **Monori Lili** - **Székely B. Miklós**: Karamazov Nővérek - Stúdiószínpad
- ▶ dec. 9., 10. 20h **Nagy Andrea**: Mágneses mezők 3 – **Bemutató**
- ▶ dec. 11. 11h **Varázsnap**
- ▶ dec. 13., 14. 20h **Gergye Krisztián**: Kínos
- ▶ dec. 16., 17., 18. 20h **Szabó Réka**: Buddha szomorú
- ▶ dec. 20., 21., 22. 20h **la dance company**: Ladányi Andrea koreográfiái

MU Theatre, a 130-seater black box presenting contemporary dance, theatre and music productions from both Hungary and abroad, was established in 1991. To date, MU Theatre is the sole independent, non-profit, public service, institution in Budapest with a regular programming policy. MU Theatre shows an avarage of 140 performances per year to the public - in addition to about 70 other events such as exhibitions, movie screenings, workshops, etc. - and supports artists by offering its facilities for free for the creation of new productions.

MU works with people and not with projects.
MU is a meeting place between artists and the public.
MU has no permanent troupe, nor does it have stars.
MU is a platform for both absolute beginners and well-known creators.
MU is a workplace and a laboratory with no pressure to produce or achieve pre-set criterias.

For the past 13 years, MU Theatre has worked with hundreds of artists and catered for hundreds of ideas. Many artists decided to create their new performance or action especially for MU, many more came to us to test and examine creative ideas and share it with the public. MU Theatre is proud of initiating and generating dialogues and co-operation between and among artists of all art forms.

MU Theatre is structurally supported by the Hungarian Ministry of Culture, the Municipality of Budapest and the National Cultural Fund, and works closely together with the foreign cultural institutes and embassies in Hungary.

MU Theatre is founding member of SZASZSZ, the Association of Alternative and Independent Theatres, and member of IETM, the international network for contemporary performing arts.

Jegyeink ▾

standard előadás, koncert: 1200 HUF
nemzetközi előadás: 1500 HUF
gyermekelőadás: 700 HUF
diák- és szakmai jegy: 800 HUF
Várjuk jegyértékesítők, közönségszervezők jelentkezését!
Kényelmes jegyrendelési lehetőség már az interneten is!
Látogasson el **www.mu.hu** oldalra!

Az Interticket hálózatán keresztül is vásárolhat jegyet a MU Színház előadásaira!
Bevezettük az elővételes jegyvásárlási lehetőséget, akár 1 hónapra előre is
kényelmesen megvásárolhatja színházjegyét!

Kedvezményeink ▾

Érvényes diákigazolvánnyal rendelkező nézőinknek diákjegyet biztosítunk!
Regisztrált KTE tagoknak szakmai jegyet biztosítunk!
Csoportos (10 jegy fölött) jegyvásárlás esetén további 10% kedvezményt biztosítunk!
MU bérlet: 5 standard előadásra érvényes 4800 HUF

További információk, ingyenes hírlevél ▾

Kérésére szívesen és térítésmentesen tájékoztatjuk Önt a MU Színház bemutatóiról,
aktuális műsoráról, híreiről, akár e-mail, akár hagyományos levél formájában.

A MU Színház támogatói ▾

A MU Színház közhasznú művészeti intézmény, állandó támogatónk a Nemzeti és Kulturális Örökség Minisztériuma, a Nemzeti Kulturális Alapprogram, a Fővárosi Önkormányzat Kulturális Bizottsága, a XI. Kerületi Önkormányzat, a Procultura Urbis Művészeti Alapítvány, a Színházunk „holdudvarában” dolgozó több mint 400 művész, színházi szakember, újságíró, és a Közönségünk megtisztelő figyelme.

MŰ 05/01
Időszakos kiadvány
Kiadó: MU Színház Egyesület
Felelős kiadó: Bálint Gábor
Szerkesztők: Halász Tamás, Leszták Tibor
Fotók: Hapák Péter
Interjúk: Halász Tamás
Beharangozó: Fuchs Livia
Grafika: Babarczy Dalma
Művészeti konzultáns: Árvai György
Szerkesztőség: MU Színház 1117 Budapest, Kőrösy József utca 17.
www.mu.hu, szinhaz@mu.hu Telefon: 466-4627, 209-4014
Nyomda: Turbucz Nyomda
Megjelenik: 1000 példányban